

Whiskyprovning den 4 april 2014 – utdrag ur protokoll

Tema: Japansk whisky

Den här provningen fick med kort varsel flyttas från tilltänkta Dalby till tilldelade Lomma. Cirka kl. 18 fanns alla Mannarna på plats med sina provarglas, whiskysorter och beskrivningar av respektive sort från nätet. Det fanns faktiskt den här gången lite mindre material på nätet att välja bland än vad som brukar finnas, kanske beroende på kvällens tema.

Kvällens tema såg vi med spänning fram emot att få sätta tänderna i – om man nu får uttrycka det så. Temat hade varit på tapeten några år tidigare, men den gången hann de flesta japanska sorterna ta slut på Systembolaget före provningen, så vi fick ersätta temat den gången med Eurasisk whisky. Men nu blev det icke så, utan vi anträdde en japansk provning med följande sorter; alkoholhalten ges inom parentes.

Nikka Taketsuru 12 years old, pure malt (40%)

Nikka Yoichi 10 years old, single malt (45%)

The Hakushu 12 years old, single malt (43,5%)

Yamazaki 12 years old, single malt (43%)

Nikka Coffey Grain (45%)

Kvällens provningsledare Bengt hade infört ett par nyheter. Han hade av en whiskykännare fått rådet att inleda provningen med att alla tar 1–2 cl Famous Grouse i munnen, och kör runt den till munnens alla skrymslen under 94 sekunder. Allt för att väcka möjligen sovande smaklökar. Bengt räknade ner, vi tog whiskyn – och efter exakt två sekunder hörs ett Gulp från Christer följt av repliken: ”Där åkte den ner”. Vi andra klarade provet bättre, men successivt följde vi andra efter utom Bengt, som – skam vore det väl annars – höll ut alla de 94 sekunderna. Men någon större entusiasm över metoden kunde inte skönjas bland Mannarna.

Nyhet två var att vi hade en jämförelsewhisky med som extranummer. Det var en Highland Park 15 år, som vi i vår förra provning gett 7,8 poäng. Highland Parken lade vi sist i provningen. Så till bedömningen av japanerna.

Uteseendet på de här fem sorterna skiljde sig väldigt lite åt. Alla var ganska ljusa, Hakushun något ljusare än övriga. Det skulle visa sig att sorterna även i andra avseenden hade en hel del likheter. Nedan följer några omdömen, som snappades upp från de livliga diskussionerna kring provningsbordet. Protokollförelaren skrev, medan övriga Mannar sörplade och snackade; dock fanns det ingen som spottade.

Nikka Taketsuru: *Doften* var fruktig och mild. De flesta ansåg den behaglig. Huruvida en viss sötma kunde förnimmas blev det ingen consensus kring. *Smaken* var även den fruktig, t.o.m. mycket fruktig. Dessutom hördes omdömen som mild, god, fin whisky, vanilj, lite oljig. Smakerna blev ännu bättre, då vi spädde med lite vatten. Vi var överens om att epitetet fruntimmerswhisky skulle passa. Eller som någon sa: ”Den här skulle vi kunna bjuda fruntimmer på – åtminstone japanska fruntimmer”. *Eftersmaken* satt inte kvar så länge, även om någon tyckte att den var behaglig och satt kvar lagom länge. *Slutsatsen* vi drog var att detta är en mild och behaglig whisky.

Nikka Yoichi: *Doften* var något fruktig. Kanske kunde en aning keton anas, dock inte störande. Någon anade lite rök i doften. *Smaken* var också något fruktig. Lite spritigt intryck fanns. Dock var vi överens om att den var mindre spritig än Ardbeg, som någon skribent hade

liknat den vid – f.ö. hittade vi inte några likheter alls. Spritigheten försvann efter spädning. En viss pepprighet fanns kvar. Någon hittade anissmak; dock ingen anussådan – någon skit-whisky var det definitivt inte. Ingemar envisades med att det fanns en antydning till röksmak, något övriga inte kunde finna. Till slut enades vi om att någon synlig rök i alla fall inte fanns. *Eftersmaken* var ganska kort. *Slutsatsen* blev att det var en ganska behaglig whisky, dock inte fullt så bra som den förra.

Hakushu: *Doften* var – åter igen – fruktig. Den var ganska svag och mjuk; en viss sötma kunde förnimmas. *Smaken* var även den fruktig; någon tyckte lite spritig, någon torr. Bättre med lite vatten, men inte riktigt så ”rund o go” som en del andra. *Eftersmaken* var ganska kort. *Slutomdömet* blev att det här ändå var en ganska bra whisky.

Yamazaki: Här fanns ganska mycket *doft*, inte riktigt lika fruktig som tidigare sorter. *Doften* var mild med antydning till choklad och fikon, dock inte söta sådana. *Smaken* fick mycket beröm. God var ett omdöme från flera. Karamell kunde anas i smaken. *Eftersmaken* var kort. Någon tyckte att munnen blev torr; ”den torkar ut hela kysseriet”. *Slutsatsen* var att de flesta såg whiskyn som mild och fin.

Nikka Coffey Grain: Den sista whiskyn vi provade var lite av en katt bland hermelinerna, eftersom det är en grainwhisky. *Doften* hade en viss sötma och var lite svagt päronaktig. Den kändes lite ”muggen” eller som det uttrycktes: ”som panntofflesättor”. *Smaken* präglades av päron- och romtoner. Dock kändes den lite fadd och unken. *Eftersmaken* var ”lite rälig”, som någon uttryckte det. *Slutsatsen* blev att den här grainwhiskyn nog var den sämsta i provningen, även om även den hade sina förtjänster. Den skiljde sig från de övriga helt uppenbart; men så är det också en allmän spannmålswhisky.

Efter det första gemensamma varvet fortsatte genomgången med individuell smuttning, doftning och sörpling. Preliminära poäng sattes, innan kost- och logivärden bjöd till bords. Därefter vidtog ytterligare finlir med smuttandet, medan den slutliga poängen sattes. Enligt nedanstående tablå fördelades poängen – och då ska poängteras att provningsvärden nu kom med sin tredje innovation för kvällen. Han bestämde sig för att det plötsligt var tillåtet med decimaler, inte enbart heltal, för poängen. Hans argument att det inte stod någonstans att det var förbjudet, kunde ingen av oss andra säga emot.

	Nikka Taketsuru 12 y.o.	Nikka Yoichi 10 y.o.	The Hakushu 12 y.o.	Yamazaki 12 y.o.	Nikka Coffey Grain
Christer	5	7	8	8	5
Bengt	7,8	7,3	7,5	7,6	7,6
Per-Olof	8	8	6	9	6
Ingemar	7	6	6	8	7
Göran	8	6	6	5	5
Summa p.	35,8	34,3	33,5	37,6	30,6
Medelp.	7,2	6,9	6,7	7,5	6,1

Kvällens vinnare blev Yamazaki, tätt följd av Nikka Taketsuru. Alla de provade sorterna låg inom ett ganska snävt poängintervall, vilket nog också präglar likheten mellan sorterna (grainwhiskyn undantagen). Så här jämn doft/smak har vi nog aldrig sett i någon provning av skotsk whisky. Under provningens gång var vi också tämligen överens om att det här var ett gäng mjuka, behagliga och ganska likartade – med bl.a. sin fruktighet – whiskyorter.